

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 27 stycznia 2015 r.

Poz. 359

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.8.2015 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 23 stycznia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr II/9/2014 Rady Miejskiej w Krzanowicach z dnia 16 grudnia 2014r. o zmianie uchwały w sprawie Statutu Gminy Krzanowice w części określonej w pkt 2 załącznika do uchwały w zakresie wyrazów: „i Inwentaryzacji” – jako niezgodnej z art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 330 z późn. zm.) w zw. z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz z art. 21 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i art. 17 ust. 1 i 2 w związku z art. 17a ustawy z dnia 10 maja 1990 roku - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 z późn. zm.) oraz art. 7 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Krzanowicach dokonała zmiany Statutu Gminy Krzanowice poprzez nadanie nowego brzmienia załącznikowi nr 3, który stanowi wykaz komisji stałych działających przy Radzie Miejskiej w Krzanowicach. W pkt 2 ww. wykazu wymieniona została Komisja Budżetu, Rozwoju Gminy, Planowania Przestrzennego i Inwentaryzacji.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 24 grudnia 2014 r.

Jako podstawę prawną przedmiotowej uchwały wskazano art. 3 ust. 1 oraz art. 18 ust. 2 pkt 1 i art. 22 ustawy o samorządzie gminnym.

W ocenie organ nadzoru, Rada Miejska w Krzanowicach podejmując przedmiotową uchwałę istotnie naruszyła prawo.

Wskazania wymaga, że przepis art. 21 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stanowi, iż: „Rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy”. Z kolei, stosownie do przepisów ustawy o rachunkowości to kierownik jednostki ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą, w tym z tytułu nadzoru, również w przypadku gdy określone obowiązki w zakresie rachunkowości - z wyłączeniem odpowiedzialności za przeprowadzenie inwentaryzacji w formie spisu z natury - zostaną powierzone innej osobie lub przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 2, za ich zgodą. Natomiast, zgodnie z art. 33 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym kierownikiem urzędu jest Wójt. Wobec powyższego, rada gminy nie jest uprawniona do powołania komisji inwentaryzacji na mocy art. 21 ust. 1 ustawy, a zatem w konsekwencji umieszczenie Komisji Inwentaryzacji w wykazie Komisji stałych działających przy Radzie Miejskiej w Krzanowicach na mocy przedmiotowej uchwały stanowi istotne naruszenie prawa.

Ponadto wskazania wymaga, iż zgodnie z treścią art. 17a ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych, gminy były zobowiązane do przekazywania wojewodom spisów inwentaryzacyjnych nieruchomości, które stały się własnością gmin z mocy prawa na podstawie art. 5 ust. 1 i 2 ustawy w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 grudnia 2005 roku. Z tym dniem zakończyła się więc działalność komisji inwentaryzacyjnych powoływanych w celu realizacji tych obowiązków. Powołanie zatem takiej komisji po tym terminie należy uznać za niedopuszczalne.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem organu nadzoru, działanie Rady Miejskiej w Krzanowicach, polegające na ustanowieniu w Statucie Gminy Komisji Inwentaryzacji jako komisji stałej działającej przy Radzie Miejskiej w Krzanowicach nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa i stanowi przekroczenie uprawnień przyznanych organowi stanowiącego gminy. Jednocześnie, przedmiotowe działanie Rady, w ocenie organu nadzoru, należy zakwalifikować jako wkroczenie w kompetencję Burmistrza Miasta jako kierownika jednostki, który ponosi odpowiedzialność za przeprowadzenie inwentaryzacji.

W tym miejscu wskazania wymaga, iż „jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu władzy publicznej, a tym samym nakaz by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04, OSNKW 2005, nr 3, poz. 29). Oznacza to, że w państwie praworządnym wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawnie nadanym upoważnieniu do działania. Sposób wykorzystywania kompetencji przez organy państwowe nie jest wyrazem arbitralności ich działania, lecz wynikiem realizacji przekazanych im uprawnień. Działania wykraczające poza ramy tych uprawnień są pozbawione legitymacji. Nie ma tu więc pola dla swobody w działalności organu władzy publicznej. Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania (B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 57). W doktrynie zasadnie podkreśla się, że w państwie przyjmującym zasadę państwa prawnego kompetencje organów państwowych powinny wyraźnie wynikać z obowiązujących przepisów i nie można ich domniemywać lub tworzyć za pomocą wykładni. W państwie prawa nie jest dopuszczalne uzurpowanie sobie przez jakikolwiek organ kompetencji nieprzyznanych mu wyraźnie w normie prawnej (por. B. Banaszak, Proceduralne i materialnoprawne normy konstytucji (w:) J. Trzeciński (red.), Charakter i struktura norm konstytucji, Warszawa 1997, s. 121).” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 7 listopada 2013r., sygn. akt III Sa/Gd 583/13, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Wobec powyższego, zdaniem organu nadzoru, Rada Miejska w Krzanowicach ustanawiając w przedmiotowej uchwale regulację dotyczącą Komisji Inwentaryzacji jako komisji stałej działającej przy Radzie Miejskiej w Krzanowicach nie tylko działała bez podstawy prawnej, ale jednocześnie wkroczyła w kompetencję organu wykonawczego. Takie działanie Rady należy uznać za sprzeczne z art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości w zw. z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz z art. 21 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i art. 17 ust. 1 i 2 w związku z art. 17a ustawy z dnia 10 maja 1990 roku - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych, jak również art. 7 Konstytucji RP.

Tym samym, należy uznać, iż uchwała Nr II/9/2014 Rady Miejskiej w Krzanowicach z dnia 16 grudnia 2014r. o zmianie uchwały w sprawie Statutu Gminy Krzanowice z uwagi na wyżej wskazane nieprawidłowości została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, co zgodnie z treścią art. 91 ustawy o samorządzie gminnym stanowi przesłankę do orzeczenia o jej nieważności w wyżej wskazanym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Krzanowicach
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) a/a